

get, meget forskellige mennesker med forskellige behov, og de skal ikke have løst deres problemer på den samme måde. Vi skal være gode til at løse problemerne ud fra, hvad det er for konkrete behov, vi står over for.

Det kan være nogle misbrugere, der skal have mere hjælp til at komme ud af misbruget, det kan være folk, der har behov for en garanti for, at hvis de bliver motiverede til at komme ud af deres situation, så er vi der også. Det kan være folk, der står uden for arbejdsmarkedet, men som har arbejdsevne, og som skal hjælpes ind på arbejdsmarkedet.

Hr. Ole Sohn fokuserer meget på kontant-hjælpsloftet, det er fint nok, men den bedste hjælp til en kontanthjælpsmodtager er, at kontanthjælpsmodtageren får mulighed for at komme i arbejde. Det er det allerbedste redskab.

Der står vi i en god situation nu, fordi vi har en ledighed, der er faldende, der er større behov, og der skal vi være bedre til at bringe de her mennesker ind på arbejdsmarkedet, så de får et arbejde og ad den vej også, tror jeg, vil få større selvværd.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl taler meget om, at vi skal gøre noget for nogle mennesker, og indledte sit ordførerindlæg med at sige, at vi står over for nogle udfordringer, hvor vi ikke gør det godt nok.

Det kommer til at lyde, som om det er sådan noget, der kommer udefra, at der er nogle udfordringer udefra, at der er nogle familier, der på grund af forskellige ting udefra har fået det dårligere, og det skal vi gøre noget for at hjælpe dem med. Men det er jo hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti, der er skyld i, at de har fået det dårligere, og som har været med til at stemme for nedskæringer på kontanthjælpen og indføre starthjælp osv., hvilket gør, at de her mennesker ikke har penge nok til at leve for.

Derfor synes jeg, det er lidt absurd at høre hr. Kristian Thulesen Dahl stå og tale om, at vi skal gøre noget for de her mennesker. Først gør man dem fattige, og bagefter siger man: Så må vi se på, hvordan vi måske kan skaffe dem et herberg eller noget andet, hvor de kan få lidt hjælp.

Ville det ikke være bedre at sikre, at de havde nok til at leve for, så de ikke var så fattige, at de bliver hjemløse eller misbrugere eller kommer ud i andre problemer?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Line Barfod gør jo nu nøjagtig det samme som andre folk også har gjort tidligere, og som jeg jo kritiserede. Altså, det her med at man vælger bevidst kun at se på én side af tingene, fordi det er den måde, man kan tegne sit billede på, man vælger ikke at se på, hvordan det forholder sig i virkelighedens verden, og i virkelighedens verden forholder det sig altså sådan, at man ikke kan tale om gruppen af udsatte som en samlet gruppe. Der er meget, meget forskelligartede behov i den gruppe.

Jeg forsøger så også at sige, og det har jeg ikke hørt fru Line Barfod kvittere for en eneste gang, at når de førtidspensionister, der i dag får den laveste ydelse, fremover får en højere ydelse, så er det også en håndsrækning til nogle af de mennesker, som jeg troede fru Line Barfod og jeg var enige om var blandt de udsatte grupper.

Man kan jo komme i tvivl, når man hører fru Line Barfod, om det lige pludselig er helt forkert. Når vi hjælper førtidspensionisterne med et større beløb, betyder det så ingen verdens ting for nogle mennesker? Det tror vi det gør.

På den måde prøver vi at hjælpe konkret i stedet for bare at stå her og male alle op i en gruppe og sige, at alle enten har fået det godt eller alle har fået det dårligt. Vi anerkender, at der er nogle, der berettiget kan have opfattelsen af, at de er bragt i en vanskelig situation. Så skal vi fokusere på, hvordan vi løser deres problemer helt konkret.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har jeg ikke på noget som helst tidspunkt sagt, at alle har fået det dårligere. Jeg ved godt, at der er grupper i det her land, direktører og andre, der har fået det meget bedre. Jeg anerkender fuldt ud, at der er en gruppe førtidspensionister, der nu får nogle ekstra penge, og det er fint, men når Dansk Folkeparti åbenbart synes, at der er nogle mennesker, hvor man godt kan se, at de simpelt hen har for få penge at leve for, at her bliver man nødt til at give nogle ekstra penge, ligesom man tidligere har gjort til folkepensionister, her skal der være nogle ekstra penge, hvorfor skærer man så samtidig dels ved hjælp af satspuljen, der jo hvert år udhuler satsene, dels i form af deciderede nedskæringer på kontanthjælpsydelse til en række forskellige grupper?